

תת"ע 6404/12/13 - מדינת ישראל נגד נאווה בלולו

27 מאי 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 6404-12-13 מדינת ישראל נ' בלולו

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
נאווה בלולו

<1#

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עינת ברנע

הנאשמת - בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשמת ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה נהגה בכביש המחולק לנתיבים בהם סומנו חיצים המובילים לצומת, ויצאה מהצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנסה לצומת, בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הנאשמת ביקשה להישפט, כפרה במיוחס לה ובית המשפט שמע הראיות.

מטעם התביעה העידה הגברת **מיכל דובי (להלן: "עדת התביעה")**, מתנדבת במשטרת ישראל אשר ערכה והגישה את הודעת תשלום קנס (ת/1) ומזכר(ת/2). בהתאם למסמכים שהוגשו, העדה עמדה על אי תנועה כשלושים מטרים מהצומת והבחינה ברכב הנאשמת מגיע מרחוב הארי ממזרח למערב, במסלול האמצעי שבו מסומן חץ לפנייה שמאלה. רכב הנאשמת חצה את הצומת והמשיך בנסיעה ישר בניגוד לחץ המורה על הפנייה שמאלה.

במהלך עדותה הגישה העדה צילום הצומת (ת/3).

הנאשמת אשר בחרה להעיד, העידה כי נכנסה בנסיעה לכביש האמור, גשר האר"י, לנתיב השמאלי ביותר כאשר כל הנתיבים בכביש היו עמוסים. לאחר שהצליחה להשתלב לנתיב האמצעי, האטה מהירות נסיעתה בכדי לאפשר לרכבים אחרים לעקוף וזאת כדי שתוכל להשתלב לנתיב הימני הקיצוני, שממנו מתאפשרת הנסיעה ישר. הנאשמת המשיכה והעידה כי כ- 2 מטרים לפני הצומת, כאשר המתינה היא והנהגים האחרים בכביש, ברמזור האדום, ביקשה מנהג שהיה לצידה (בנתיב הימני) להשתלב לנתיבו וזה הורה לה להמתין לרמזור הירוק שיתחלף, ואז להיכנס בנסיעה אחריו. לטענת הנאשמת, לאחר שהתחלף האור ברמזור, השתלבה בנסיעה בנתיב השמאלי, וחצתה את הצומת בנסיעה ישר.

הנאשמת ממשיכה וטוענת כי מדובר בשעת חשיכה, עדת המאשימה עמדה במרחק של כשישים - שבעים מטרים ממנה, היא מרכיבה משקפיים ולצידה עמד שוטר נוסף שטען כי לא הבחין בביצוע העבירה.

במהלך עדותה, הגישה הנאשמת **שרטוט (נ/1)**.

מטעם הנאשמת העיד, מינור נעים, (**להלן: "עד ההגנה"**) אחיין של הנאשמת. העד העיד כי נסע ברכב הנאשמת כאשר ישב במושב הקדמי לצידה כאשר הגיעו לכביש האמור, המחולק לשלושה נתיבים, שניים מהם לכיוון שמאלה ואחד ממשיך ישר. לטענתו, הנתיב הימני המורה לנסיעה ישר היה עמוס בעוד השניים האחרים לא. העד המשיך והעיד כי הנאשמת ביקשה מרכב שעמד לידם והמתין ברמזור, להשתלב לנתיב הימני, הנהג הורה להם להשתלב בנסיעה אחריו, וכך עשו.

לטענתו, אילו היו ממשיכים בנתיב האמצעי ומשתלבים רק באמצע הצומת היו מתנגשים באבן השפה.

דין

לאחר ששמעתי את עדותה של עדת התביעה ועדויות ההגנה, שקלתי את הראיות ועיינתי במסמכים שהובאו בפניי, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

"בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חצים המובילים לצומת, לא ייכנס הנהג לצומת, לא יעבור בו ולא יצא ממנו אלא בכיוון חץ שסומן בנתיב שממנו נכנס לצומת; לעניין תקנת משנה זו, "צומת" - לרבות מפגש עם כביש אחר."

עדת התביעה ציינה בת/1 כי: **"הרכב הנ"ל הגיע מרחוב הארי ממזרח למערב, במסלול המרכזי, שבו מסומן חץ המורה על פניה שמאלה. הרכב חצה את הצומת והמשיך ישר למערב בניגוד לחץ המורה שמאלה"**.

בבית המשפט ציינה עדת התביעה והסבירה כיצד הבחינה בנאשמת מבצעת את העבירה:

" ת. הכביש היה עמוס "

ש.השעה הייתה שעת חשכה?

ת.הכביש היה עמוס אבל הצומת נמצא במצב כזה שהרכבים באים בשיפוע. אני עומדת בראש השיפוע ורואה רק את הרכבים שחוצים את קו העצירה, אני לא יכולה לראות את הרכב. לכן אם הוא חצה את קו העצירה וממשיך לנסוע ישר אני רואה אותו.

ש. אם חציתי, למה לא עליתי על אבן השפה לדברייך?

ת. כי נתנו לך להשתלב בתוך הצומת. " (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 10 - 15).

עיון בצילום ת/3 מעלה כי עדת התביעה יכולה היתה להבחין בבירורה בביצוע העבירה מהמקום בו עמדה. טענת הנאשמת כי עדת התביעה מרכיבה משקפיים וכיאלו הדבר מנע ממנה מלראות, לא הוכחה ואיני יכולה לקבלה.

בת/1 עת/1 ציינה כי שמרה על קשר עין רצופים רכב הנאשמת עד לעצירתו.

מצאתי כי עדותה של עדת התביעה מהימנה והעדה אמינה עליי. עדת התביעה סתרה טענת הנאשמת לפיה השתלבה עוד לפני הצומת וכך העידה:

" אני יכולה להציג את הצילום של הצומת, הצילום הוא מאתמול... הרכב הלבן שבתמונה הוא בפניה שמאלה, אם הרכב היה בא בנתיב הימני ביותר, אני לא הייתי רואה אותה מגיעה ומשתלבת ימינה. עמדתי ליד קופסת חשמל/בזק וצפיתי ברכב כאשר הוא ביצע את העבירה. אני רואה את הרכבים בכל נתיב ונתיב שהם באים, ואם רכב בא בנתיב הימני אני רואה אותו, אבל אני יכולה לראות בזווית הזו רק רכב שמגיע ישר ומשתלב ימינה" (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 18 - 22).

הנאשמת סתרה עצמה כאשר טענה במועד המענה לכתב האישום כי אפשרו לה להשתלב בנתיב הנסיעה הימני 20 - 30 מטרים לפני הצומת, בעוד שבבית המשפט טענה כי השתלבה בנתיב כ- 2 מטרים בלבד לפני הצומת (עמוד 3 לפרוטוקול שורה 5).

עד ההגנה סיפק גרסה אחרת כאשר העיד כי הנאשמת השתלבה בנתיב הימני כ- 10 מטרים לפני הצומת (עמוד 6 לפרוטוקול שורה 33).

זאת ועוד, הנאשמת העידה כי כל הנתיבים בצומת היו עמוסים (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 10 - 11) בעוד שעד ההגנה העיד כי עומס התנועה היה רק בנתיב הנסיעה הימני (עמוד 7 לפרוטוקול שורות 7 - 8).

סוף דבר

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים הנני מעדיפה גרסתה של עדת התביעה, אשר העידה בצורה מהימנה כי הבחינה בנאשמת ממשיכה בנתיב האמצעי לכיוון ישר בניגוד לחץ המורה שמאלה והשתלבה בנסיעה בנתיב הימני רק באמצע הצומת ולא לפניו.

לאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, הנני מוצאת את הנאשמת אשמה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום ומרשיעה אותה בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לאחר ששמעתי טעוני הצדדים לעונש, נוכח עברה התעבורתי הנקי לחלוטין של הנאשמת, מצאתי להסתפק בעונש הקנס המקורי ולא להוסיף עליו.

לאור האמור לעיל, הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 500 ₪ או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ד, 27/05/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש